

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Плевен , 13.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на тринадесети август,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мариан В. Иванов

Членове: Цветелина М. Янкулова
Стойанова
Стефан Ас. Данчев

при участието на секретаря МАРИ СЛ. ЙОНЧОВСКА
в присъствието на прокурора Снежана Методиева Георгиева (ОП-Плевен)
като разглежда докладваното от Мариан В. Иванов Частно наказателно дело №
20214400200536 по описа за 2021 година

Производство по чл.44 от Закона за екстрадицията и Европейската
заповед за арест./ЗЕЕЗА/

Образувано е по реда на чл.44 от Закона за екстрадиция и европейска
заповед за арест /ЗЕЕЗА/, относно изпълнение на Европейска заповед за
арест/ЕЗА/ от 24.06.2021г., издадена от съдебен орган- Първоинстанционен
съд Фрайбург, Федерална Република Германия по дело №34Gs/2423, въз
основа на заповед за арест от 02.10.2020г., на Първоинстанционен съд
гр.Фрайбург, ФРГ по дело №Gs/2423, спрямо българската гражданка
Е.Д.Г./моминско име Й./ -ЕГН *****,

родена на ***г. в гр.Бяла Слатина.

С Европейската заповед за арест се иска да бъде задържана и предадена
Е.Д.Г., с цел провеждане на наказателно преследване.

Представителят на Окръжна прокуратура-гр.Плевен изразява
становище, че следва да се допусне изпълнение на Европейската заповед за
арест, тъй като същата отговаря на условията за предаване на исканото лице
Е.Г.. Счита, че не са налице отирцателните предпоставки за отказ да се
изпълни Европейската заповед за арест. По отношение на мярката за
неотклонение счита, че следва да се потвърди вече взетата мярка за
неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на Е.Г..

Защитникът на исканото лице-адвокат Т. К.-АК-гр.Плевен, счита по

същество, че не са налице условията за изпълнение на Европейската заповед за арест. Конкретно като аргумент сочи изпратената от германските власти гаранция по чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА. Счита, че съдържанието на тази гаранция не съответства дословно на съдържанието на правната норма на чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА. В тази връзка иска отново съдът да изиска гаранцията от германските власти, в която точно да е отразено, че след изслушване на лицето, същото ще бъде върнато в Република България. По отношение на мярката за неотклонение поддържа направеното искане тя да се измени в по-лека – „Домашен арест“. Като доводи в подкрепа на това сочи, че подзащитната □ има *** деца, както и здравословното □ състояние, а именно, че е получавала припадъци отново в Ареста при Затвора – Плевен.

Исканото лице Е. Г., на първо място не дава съгласие да бъде незабавно екстрадирана и не се отказва от принципа на особеността. На второ място, в даденото □ право на лична защита и последна дума, признава, че е виновна, но моли съда, поддържайки становището на защитата си, да измени мярката за неотклонение в „Домашен арест“. Също сочи като доводи, че има *** деца, които иска да вижда и да бъде повече време с тях.

Плевенският окръжен съд, като взе предвид доказателства по делото, становищата на страните, извърши проверка на условията по чл.36 и 41 от ЗЕЕЗА, както и на основанията за отказ по чл.39 и чл.40 от ЗЕЕЗА, намира за установено следното:

Европейската заповед за арест е издадена на 24.06.2021г., от Първоинстанционен съд-град Фрайбург, ФРГ, въз основа на заповед за арест от 02.10.2020г. на Първоинстанционен съд Фрайбург, Федерална Република Германия по дело №34Gs/2423.

Със заповедта се иска задържането и предаването на Е.Д.Г., с цел провеждане на наказателно преследване, за извършени общо 6 престъпления в периода 13.02.2020г. до 09.03.2020г., в 79312 Еммендинген, 79104 Фрайбург-кражба по занаят, тежка форма на организирана престъпност в два случая, опит за компютърна измама по занаят като член в банда, както и два случая на компютърна измама като член в банда, наказуеми по законодателството на изискващата държава по чл.242, ал.1, чл.243, ал.1, изпр.2, №3, чл.244 ал.1, 263а, ал.1 и 2, във връзка с 263, ал.5, 22, 23, 25, ал.2, 53 от германския наказателен кодекс. Предвиденият максимален срок на наказанието лишаване от свобода, което може да бъде наложено за извършените престъпления е 10 години.

Във връзка с издадената ЕЗА, исканото лице Е. Д. Г. е била задържана на 28.07.2021г. в РУП-МВР- гр.Левски, за срок от 24 часа.

С постановление на Окръжна прокуратура-Плевен от 28.07.2021г. е била задържана за 72 часа, считано от 09.45 часа на 29.07.2021г.

С определение №306/30.07.2021г., постановено по ЧНД №535/2021г. на Окръжен съд-Плевен, по отношение на Е. Д. Г., е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, във връзка с ЕЗА, предмет на настоящото съдебно производство.

Представената Европейска заповед за арест в превод на български език,

съдържа реквизитите посочени в чл.36 и 37 на ЗЕЕЗА.Същата е издадена в писмена форма, от компетентен съдебен орган- Първоинстан- ционен съд- град Фрайбург, ФРГ.В нея се съдържат достатъчно данни за самоличността и гражданството на исканото лице, време, място, характера и правната квалификация на извършените деяния, обстоятелствата, при които са извършени престъпленията, участието на исканото лице, както и вида и размера на максималното наказанието лишаване от свобода.

Издадената Европейска заповед за арест, отговаря на изискванията на чл.36 от ЗЕЕЗА.Касае се за лице извършило престъпления в издаващата държава, в съучастие с други лица, наказуеми с лишаване от свобода за съответен максимален срок.Описаните в Европейската заповед за арест престъпления, съответстват на престъпленията – кражба по чл.195, ал.1, т.5 и незаконно използване на чужди платежни инструменти по чл.249, ал.1 от НК на Република България, извършени при условията на продължавано престъпление, за които съобразно чл.36, ал.3 от ЗЕЕЗА, не е посочено да се изисква двойна наказуемост.

Не са налице абсолютните основания за отказ съобразно чл.39 от ЗЕЕЗА.Е.Г. е пълнолетно лице.Престъпленията, за които е издадена заповедта не са амнистирани в Р.България.Предвид местоиз- вършването на престъпленията-Федерална Република Германия, не попа- дат под юрисдикцията на Р.България.

Не са налице основанията за отказ по чл.40,ал.1, т.1-5 от ЗЕЕЗА.По оношение на Е. Г., няма образувани досъдебни производства на територията на страната.Не е налице и основание за отказ по смисъла на чл.40, ал.2 от ЗЕЕЗА, тъй като производството по настоящото дело, не е за изпълнение на наказание, а за провеждане на наказателно преследване.

Видно от справката за съдимост/л.46/ е, че Е.Г. не е осъждана. Срещу нея няма образувани и неприключили досъдебни производства/л.58/, поради което не са налице основанията на чл.52 от ЗЕЕЗА, за отлагане на предаването ѝ на Германските власти или предаването ѝ под условие.

Представена е и гаранцията по чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА, от издаващата държава/л.119/, че поема ангажимент, в случай на осъдителна присъда в Германия срещу исканото лице Е.Г., за изтърпяване на наказанието, същата да бъде екстрадирана в Република България. В тази връзка съдът не прие за основателни възраженията на защитата, че гаранцията, представена от германските власти, не отговаря на изискванията на чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА. Напротив, видно от съдържанието в превод на български език е, че тази гаранция е относима и съответства на смисъла на разпоредбата на чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА, а именно, че в случай на осъдителна присъда в Германия срещу Е.Г., за изтърпяване на наказанието същата ще бъде екстрадирана в Република България. Не е необходимо да се изивсква друга гаранция, тъй като смисъла на цитираната разпоредба от ЗЕЕЗА е точно такъв. Без изслушване на лицето в никакъв случай не би могло да се постанови какъвто и да е бил съдебен акт, при условие, че с Европейската заповед за арест се иска нейното присъствие там.

Предвид изложеното съдът счита, че искането за предаване на Е.Д.Г. е

основателно и в съответствие с разпоредбите на ЗЕЕЗА, поради което следва да постанови решение за предаване на исканото лице Е.Д.Г., на издаващата държава Германия, въз основа на издадената Европейска заповед за арест.

С оглед допускане на изпълнение на ЕЗА, съобразно чл.44 ал.7 от ЗЕЕЗА, по отношение на исканото лице следва да се вземе мярка за неотклонение „Задържане под стража“, до фактическото ☐ предаване на издаващата държава.

Съдът счете, че направените възражения като искане за изменение на мярката за неотклонение в по-лека, а именно „Домашен арест“, са неоснователни. При първоначалното вземане на мярка за неотклонение по отношение на Е.Г. са изложени аргументи, за да бъде взета по отношение на нея най-тежката мярка за неотклонение. В настоящото съдебно производство, съдът събра доказателства отново както за семейното ☐ състояние, така и във връзка със здравословното ☐ състояние. Не поставя под съмнение, че е диагностицирана и лекувана от *** и ***. Видно от приетите доказателства по делото, че за престоя в ареста, считано от 28.07.2021 година и до настоящия момент, същата е имала здравословни проблеми. Видно обаче от тези справки, както и от справката на Затвора – Плевен, че по отношение на Е.Г. е била оказвана навременна и компетентна медицинска помощ. Такава помощ би могло да ☐ се окаже винаги както от медицинските власти, съобразно наредбата за преглед и лечение на лицата, изтърпяващи наказания „Лишаване от свобода“ или с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, при необходимост и от медицински специалисти в болнично заведение извън ареста. Аргументът за това, че има *** деца е както в нейна ползва, така обаче и контрааргумент, а именно, че тези деца са били родени и са били на територията на Република България когато тя е била в Германия и според германските власти е извършила престъпления, които се отличават с висока степен на обществена опасност. Самата предвидена тежест на наказанията също би могла да окаже влияние върху Е.Г. да се укрие. Освен това, е императивна и разпоредбата на чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА, а именно когато се допуска изпълнение на Европейска заповед за арест се взема мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на исканото лице.

При това положение, тъй като с определение №306/30.07.2021г. по ЧНД №535/2021г. на Окръжен съд-Плевен, по отношение на Е.Д.Г., е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, по реда на чл.43, ал.3 от ЗЕЕЗА, то следва същата само да се потвърди.

По изложените съображения, Плевнският окръжен съд:

РЕШИ:

ДОПУСКА изпълнение на Европейска заповед за арест от 24.06.2021г., на Първоинстанционен съд гр.Фрайбург, ФРГ, по дело №Gs/2423, въз основа на заповед за арест от 02.10.2020г., на Първоинстанционен съд гр.Фрайбург, ФРГ по дело № Gs/2423, **ЗА ПРЕДАВАНЕ** на българската гражданка Е.Д.Г., родена на ***г., гр.Бяла Слатина, област Враца, с постоянен и настоящ адрес в с.***, област Плевен, ЕГН *****, на издаващата държава- Федерална

Република Германия, с цел провеждане на наказателно преследване.

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение взета по отношение на исканото лице Е.Д.Г.- ЕГН *****, „Задържане под стража“, до фактическото ѝ предаване на издаващата държава.

На основание чл.53, ал.1 от ЗЕЕЗА, да се уведоми незабавно издаващият орган за решението по Европейската заповед за арест и за действията по изпълнението му, които ще се предприемат.

На основание чл.53, ал.2 от ЗЕЕЗА, заверен препис от влязлото в сила решение да се изпрати незабавно на Върховна касационна прокуратура, Министерство на правосъдието и Окръжна прокуратура –гр.Плевен.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред Апелативен съд – град Велико Търново в 5-дневен срок от днес.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____